

چشم ندوختن به نعمت‌های مادی دیگران - 14 / اسفند / 1378

ولمّا نزلت علیه «ولاتمدنّ عینیکِ إلی ما متعنا به ازواجاً منهم... الی آخر الآیة»، قال صلی الله علیه وآله وسلّم:

مَنْ لَمْ يَتَعَزَّ بِعِزِّاءِ اللَّهِ انْقَطَعَتْ نَفْسُهُ حَسْرَاتٍ عَلَى الدُّنْيَا وَمَنْ مَدَّ عَيْنَيْهِ إِلَى مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ دُنْيَاهُمْ طَالَ حَزَنُهُ وَسَخِطَ مَا قَسَمَ اللَّهُ لَهُ مِنْ رِزْقِهِ وَتَنَقَّصَ عَلَيْهِ عَيْشُهُ.

(تحف العقول صفحه 51)

پیامبر صلی الله علیه وآله وسلّم بعد از نزول آیه شریفه فوق (به نعمت‌های مادی که به بندگان خود دادیم چشم مدوز و حسرت نعمتهائی که در دست مردم است مخور)، فرمودند:

مؤمن باید خود را به تسلی الهی تسلی دهد و به آنچه که نزد پروردگار است از قبیل رحمت بی‌پایانش و پادشاهی که در قیامت برای مؤمنین قرار داده، دل خوش دارد. وگرنه اگر به مال و مقام و امکانات دیگران چشم بدوزد یا همیشه در حسرت و اندوه و غصه بسر برده و به مقدرات الهی راضی نمی‌شود و زندگی پرماللی خواهدداشت و یا باید وارد مبارزه تلخی شده و مزرهای حلال و حرام الهی را بشکند و از هر طریقی ولو نامشروع، خود را به دیگران برساند.

پس برای این که در آتش حسرت زندگی دیگران نسوزید و یا در میدان مبارزه‌ای بی‌فرجام گرفتار نشوید، مایه‌های تسلی خدا را برای خود برجسته کنید.